

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan zvečer, izimši sedenje in pranje, po pošti prejemanj na avstro-ogrsko deželo na vsa leta 26 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom na vsa leta 26 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kder hodi sam po sebi, plača na vsa leta 26 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele velike več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez tedenske vplačilne znesenine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petdesetega pett-vrata po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopini naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Kladovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 35.

Zaupni shod narodnonapredne stranke.

Za narodnonapredno stranko je bil včeraj velik dan.

Razne zlobne ptice iz nasprotnih taborov, ki jim je slovenska svobodomiselnost stranka neuhajajo trn v peti in edina zavora, da ne morejo naroda slovenskega vkovati docela v železne sponne mračnjstva in reakcionarstva, prerokujejo že leta in leta stranki bližajoči se konec in zlasti v zadnjem času so bile glasne kakor da bi res že peli zvonovi mrtvaško pesem misli svobodni na Slovenskem.

In črni psi so lajali.

Narodnonapredna stranka je pa s suverenskim preziranjem zrla raz vzvišeni svoj piedestal doli v blato, kjer so se v brezmočni onemoglosti zaganjala zbesnela ščeneta v kamniti temelj ponosne, veličastne zgradbe, ki nosi na pročelju zlati napis „Misel svobodna“.

In psi so lajali in tulili...

Boritelj za svobodo in napredek so pa zrl nanje s preziranjem in zaničevanjem, češ „Pustimo pse naj lajajo, dokaz je to, da jašemo!“

In napočil je dan, ko so se zbrali v Ljubljani predboritelj za svobodomiselnost in napredne ideje, zaupniki narodnonapredne stranke.

Prihajali so z vseh strani dežele Kranjske, z vinorodne Dolenjske, kršne Notranjske in skalovite Gorenjske ugledni možje vseh stanov, cvet naroda slovenskega, da pokažejo svetu, da se tudi v Sloveniji niso zmanjšale bojne vrste svobodomiselnosti armade, nego da ima misel svobodna med nami navdušenih požrtvovalnih boriteljev več nego kdaj prej.

Nasprotniki, ki ste že tolikokrat polagali v grob, da bi zadostili svoji pobožni želji, napredno, svobodomiselnost stranko, ali ste videli včeraj stopati v dolgih vrstah proti „Narodnemu Domu“ boritelje za napredne ideje? Ali vam ni zamrl na zlobnem

jeziku Vaš „Oberjammergau“, ko ste zrl te krepke postavne naprednih zaupnikov, polnih moške značajnosti in odločnosti, prožetih s krepko samozavestjo in neomajnim svobodnim prepričanjem?!

Možje, polni moške so to bili, ki so stali kakor skala za svoje prepričanje in ki ne poznajo moči, ki bi jih mogla omajati le za las v tem svobodnem njihovem uverjenju.

In prišli so na ta shod brez vsakega pritiska, brez vsake agitacije, na enostavno pismono vabilo, kakor to pristojna možem, ki se zavedajo svoje dolžnosti in vedo, kaj jim je storiti, ako jih kliče na krov stranke, ki je napisala na svoj prapor svobodomiselnost in napredna načela.

Tu ni bilo treba nobenih agitacij, nobenega priduševanja in nobenih priganjačev, vsakdo je prišel na shod, ker mu je tako velevala srčna potreba, globoko prepričanje in strankarska dolžnost.

Ali ste že videli kdaj nasprotno klerikalno zaupne shode? Kakšen razloček!

Duhovniški priganjači, ki so že mesece in mesece preje s prižnice in po hišah rotili in priduševali ubogo ljudstvo, naj se udeležijo shoda, in četa nerazodnih ljudi, katerim se že z obraza lahko čita, da nimajo nobenega samostojnega prepričanja in da se brez pomisleka slepo pokoré kakor ovnu — vodniku čreda ovac, duhovnemu gospodu, to je zaupni shod klerikalne stranke.

Pred „Narodnim Domom“ so stali včeraj, ko so se zbirali tamkaj narodnonapredni zaupniki, nekateri klerikalci, na čelu jim Štefe, in na obrazih se jim je bralo, da jim imponira ta krepka izbrana armada zavodnih slovenskih mož in da so si na tihem v skritem dnu srca želeli, da bi bila vsaj peščica takih mož in takih značajev v njihovi stranki.

V „Slovenec“ seveda se bo pisalo drugače. Tu se bo slikalo, kakor navadno, naše zaupnike kot ljudi brez

časti in poštenja, kot izmečke naroda slovenskega. A bolelo to ne bo nikogar, saj otrovane sline steklega ščeneta, ki je brez zoba, ne škodujejo!

Izbruh onemogle jeze, ki jo narekuje nizka zavist, pa tudi ne imponujejo nikomur!

Naši nasprotniki naj torej psujejo, naj kriče kakor pijani derviši, naj šušvajo na nas svojo zapeljano zalego ali nam pojo smrtno pesem, mi ostanemo mirni in ravnodušni in bomo nevdružno korakali naprej po jasno nam načrtani poti, ki vodi v obljubljeno deželo omike, svobode in napredka!

To eno jim pa povemo: Vsa sodrga, ki maže klerikalne liste in jih polni z izbruh demoralizirane in propale svoje duše, ni vredna, da bi odvezala jermene na čevlju najzadnjemu izmed 600 zaupnikov, ki so se včeraj vdeležili shoda narodnonapredne stranke!

Ta shod je bil eden najsijajnejših, kar jih je kdaj priredila narodnonapredna stranka, in bo značil v zgodovini razvoja naše stranke prvo etapo na potu k zmagi svobodomiselnih idej.

Stranka si je ustvarila nov, spremljenim razmeram in modernim zahtevam odgovarjajoč program in dala temelj krepki organizaciji ter z redko enodušnostjo manifestirala, da hoče z neutrudljivim požrtvovalnim delom napeti vse svoje sile, da oživetvori in uresniči svoje ideje in ideale!

Vsi govorniki so to izrečno naglašali.

In v delu je uspeh!

Klerikalni Izrael je trepetal pred nami in ga je bilo že strah, ko smo šele vstajali, ko je še komaj čutil znake našega življenja, a sedaj, ko so se boritelji za svobodo posrečno preboleli boleznimi strnili v krepko enotno falango, se bodo jele polazele druge vrste, elegantno opremljeno sobo po tako zmerni ceni, da sem se čudil. V vsakem oziru sem bil pa zadovoljen tudi z jedjo. V vsakem našem trgu bi prenočeval in večerjal dražje, dasi neprimerno slabše. Kaj šele v kakem naših letovišč, kjer so do zadnjega časa tujce kar drli! Tu bi se zamogli naši hotelirji in restavterji pač še prav mnogo naučiti.

Drugo jutro sem si ogledal letovišče. To je malo mesto, obstoječe iz samih vil in hotelov, izmed katerih so nekateri prav imponantni i po velikosti i po eleganci. Kako velik pač mora biti promet tujcev, da se vse te naprave rentirajo, ko sezona traja vendarle samo dva meseca! Sicer pa podjetniki in domačini store vse, da bi kar največ tujcev privabili in jim omilili bivanje tukaj. Zato ti prekrasni hoteli in penzionati, restavtranti in kavarne z vsem komfortom, in kakor omenjeno, v onih, kamor zahajajo srednji sloji, ne pretirane cene. Da je seveda v najelegantnejših vse dražje, je naravno, kakor je tudi umevno, da so cene tem višje, čimdalje se gre po Ampezzo proti laški meji, in sicer zato, ker se kraji oddaljujejo od železnice in je torej dovoz težavnejši.

Pa tudi narava je te kraje bogato obdaruje s svojimi krasotami, seveda samo za nekaj mesecev v letu; zakaj večji del leta jih menda pač krije sneg in led. Pri Toblachu se Pusterska dolina nekoliko razmakne; pokriva pa jo bujno zelenje, travniki in temni jelovnati gozdovi, s katerimi so obrastli tudi obrobni hribi. V ozadju pa se vzdigujejo mogočni gorski velikani, mestoma pokriti z večnim snegom; izmed teh so posebno veličastni Dolomiti, ki na jugozahodni strani od Toblachu mole visoko pod nebo svoje razdrpane rdečkaste vrhove. Zrak pa je svež in reze; saj leži Toblach že nad 1200 m nad morjem.

Ni torej čudno, da imajo ti kraji veliko privlačno silo za tujce, zlasti one, ki niso glede prirodnih krasot tako razvajeni kakor mi Slovenci. Seveda zamorejo zaradi rezkosti zraka posečati ta letovišča večinoma le zdravi in čvrsti ljudje, predvsem turisti. Bolehnih in upadlih se tukaj pač skoro ne vidi.

Predno sem zapustil Toblach, sem otipal kolo, da bi videl, ali je na vlakcu kaj trpelo; zakaj manj se ti

goma, o tem smo trdno prepričani, podirati trdnjave klerikalnega Jeriha, uverjeni pa smo takisto, da se bo sedaj razvnel boj na celi črti, boj, kakršnega še ni videla domovina!

Mi smo pripravljeni na ta boj, prepričani, da mora zmagati dobra naša stvar!

Pred delegacijskim zasedanjem.

Dunaj 15. novembra. Delegacije se sicer skličejo na dan 24. t. m., a skupno zasedanje se začne šele decembra. Avstrijska vlada potrebuje še novemberske dneve za delo v poslanski zbornici, a skupna vlada hoče tudi dati delegacijam priliko, da študirajo važne predloge. Razen otvoritvene seje, v kateri se bodo izročile vladne predloge, bo 25. nov. seja proračunskega odseka, da razvije minister zunanjih zadev svoj ekspozé. Prihodnjo sejo bo imela avstrijska delegacija šele 5. decembra, dočim bo ogrska delegacija zase redno zborovala. Predsednik avstrijske delegacije knez Ferdinand Lobkovic je prišel na Dunaj, da dožene spoznanje v tem pogledu, da se skrbi za skupne potrebščine s proračunskim provizorijem in da se skupni državni proračun dožene še pred novimi volitvami. Dognati pa je treba še nekatera druga pereča vprašanja, kakor spremembo pravilnika in obveznosti avstrijskih ministrov priti k delegacijskim sejam.

Novi načelnik generalnega štaba.

Dunaj 15. novembra. Danes je sprejel cesar v avdienci poveljnika 8. divizije, podmaršala Conrada pl. Hötzenborf ter ga imenoval za načelnika generalnega štaba na mesto odstopivšega grofa Becka. Imenovanje se razglasi, kakor hitro se povrne načelnikov namestnik Potiorek z dopusta. Novi načelnik generalnega štaba se smatra za najspodobnejšega generala avstrijske armade.

Pruska politika.

Berolin, 15. novembra. Po večerajšnji izjavi državnozbornskega kancelarja kneza Bülowa se je razvila daljša debata. Posl. Vollmar (soc. demokrat) je izjavil, da socialistov Bülowov govor ni prepričal. Zunanje razmere ne morejo biti slabše, kakor so. Nemčija tekmuje s Francijo za poniževanje pred Rusijo. — Poslanec Gothein (svobodna zveza) je rekel, da je celo pri optimistih opazati čuvstvo, da se Nemčijo izolira in politično zapušča. Trozveza je za Avstro-Ogrsko izgubila prvotno pomembnost. „Odstranite našo današnjo reakcionarno politiko v notranjosti in v zapiranje na zunanje, potem postane mednarodna politika že boljša. — Poslanec Zimmermann (reformna stranka) je vprašal: „Kdo pa vlada dandanes v Nemčiji? Javna tajnost je, da državni kancelar ni vodilni državnik. V tem tidi tudi vzrok za brezdelnost naše politike.“ — Državni kancelar je končno pozival zbornico, naj se združi z vlado k plodonosnemu delu ter naj opusti vsako nezaupnost.

Srbsko državno posojilo.

Belgrad 15. novembra. Posojilo 95 milijonov dinarjev, ki ga je sklenil minister Paču v Ženevi, se baje porabi le večinoma v pokritje vojaških potrebščin, dočim se vprašanje o novih železnicah in materialu zanje reši šele potem, ko se pojasni trgovinsko razmerje z Avstro-Ogrsko.

Dunaj 15. novembra. Pred sestankom delegacij se pojasni, kako stališče zavzame Avstro-Ogrska v trgovinski politiki napram balkanskim državam, v prvi vrsti napram Srbiji. Minister baron Aehrenthal se bo haval s tem vprašanjem, kakor brž se vrne iz Berlina ter bo o tem poročal v delegacijah.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 15. novembra. Vsi gubernatorji so poslali svoja pismena

LISTEK.

Moje letovanje.

Pripoveduje dr. V. K.

(Dalej.)

Od Beljaka proti Tirolski je bila vožnja dolga in dolgočasna. Sicer je Dravska in Pusterska dolina lepa in zanimiva; vendar pa tistega, ki je navajen opazovati naravne lepote peš hode ali vozeč se s kolesom, razgled iz železnega voza ne more zadovoljiti. Jedva se ti vzbudi zanimanje za kako točko, že ti izgine iz vidika, ne da bi se je mogel nagledati in tako nasititi svojih telesnih in dušnih oči.

Čim dalje se je pa vlak pomikal, tembolj se je zoževala dolina, ob straneh so se pa kazali vedno višji vrhovi, tupatam tudi že s snežnimi progami. V vozove je stopalo vedno več turistov. Zlasti na neki tirolski postaji jih je vstopilo toliko, da so bili vsi kupeji natlačeni polni. Kakor sem spoznal iz njihove govorice, so bili večidel Angleži, oziroma Američani. Vsakdo pa je imel nahrbtnik,

gospodje in dame, dečki in deklice; sicer pa tudi domačine, odrasle in otroke, vidiš tukaj redkokdaj brez nahrbtnika, tudi ko gredo po vsakdanjem opravilu. In kako pripraven je nahrbtnik, sem se prepričal tudi jaz sam na tej turi. Spravil sem vanj vse, kar je potrebno na nekajdnevni turi, nosil sem ga pa na hrbtu, ali pa imel privezanega ob kolesu.

Ker so se vozovi s turisti vedno bolj polnili, izstopil pa je le malokdo, sem sklepal, da so vsi namenjeni v Toblach. In ker mi je bil pripovedoval prijatelj v Ljubljani, da so v visoki sezoni hoteli v Toblachu čisto vsi zasedeni, sem se začel že v resnici bati, da ne bi dobil prostora, zlasti ko v najelegantnejših iz lahkomuvenih razlogov vendar nisem moral ložirati. Ozlovoljil me je pa tudi dež, ki je začel polagoma rostiti. V strahu sem bil, da bi mi jutri ne nagejal in kazil ture. Vendar eno in drugo se mi je pogodu izteklo. Ker je imel vlak zamudo, kakor je to na južni železnici običajno, je bil že trd mrak, ko je privozil v Toblach. Prvo je torej bilo, da sem si poiskal prenočišča. Dobil sem v hotelu, sicer ne prve, vendar

leznice in je torej dovoz težavnejši. Pa tudi narava je te kraje bogato obdaruje s svojimi krasotami, seveda samo za nekaj mesecev v letu; zakaj večji del leta jih menda pač krije sneg in led. Pri Toblachu se Pusterska dolina nekoliko razmakne; pokriva pa jo bujno zelenje, travniki in temni jelovnati gozdovi, s katerimi so obrastli tudi obrobni hribi. V ozadju pa se vzdigujejo mogočni gorski velikani, mestoma pokriti z večnim snegom; izmed teh so posebno veličastni Dolomiti, ki na jugozahodni strani od Toblachu mole visoko pod nebo svoje razdrpane rdečkaste vrhove. Zrak pa je svež in reze; saj leži Toblach že nad 1200 m nad morjem.

Ni torej čudno, da imajo ti kraji veliko privlačno silo za tujce, zlasti one, ki niso glede prirodnih krasot tako razvajeni kakor mi Slovenci. Seveda zamorejo zaradi rezkosti zraka posečati ta letovišča večinoma le zdravi in čvrsti ljudje, predvsem turisti. Bolehnih in upadlih se tukaj pač skoro ne vidi.

Predno sem zapustil Toblach, sem otipal kolo, da bi videl, ali je na vlakcu kaj trpelo; zakaj manj se ti

pokvari, ko se voziš z njim, kakor pa na železnici, kjer ga premetavajo semintja, kakor je kdo baš razpoložen. In ko najdem vse v redu, se odpeljem po cesti, ki se pri Toblachu odcepi od Pusterske doline in vodi proti jugozahodu v Ampezzo in Italijo. Cesta je kakih 20 km sicer še precej napeta, ker se vspne od 1200 še do 1450 m nad morje, vendar pa sem vozil brez posebnega truda, ker sem bil spočit in je pot izvanredno lepa. V svežem jutranjem zraku sem drčal skozi jelovnate gozde po ozki, od obeh strani od visokih gor obdani dolinici, da je bilo veselo, ter sem prvič razsedel kolo za trenotek pri Toplaškem jezeru, da sem si ga ogledal. Sicer ni bilo več zgodaj, vendar pa sem se čudil, da je bilo že toliko turistov na potu, ki sem jih ali srečeval ali prehiteval. Kakor jaz, so bili tudi oni prav razposajene volje. Smejali so se in vriskali, da je odmevalo od gorovja. Potem pa naj reče kdo, da življenje ni lepo! Bežite vi, čemerikavi modriji in anemični poeti, ki ušite in pojete, da je življenje pusto! Pusto se vam zdi, ker ste sami pusteži, in ga s svojo puščobo grenite še drugim.

poročila vladi o tem, kako je položaj za bodoče volitve v duno. Skoraj vsi so izrekli, da ni upanja, da bi dobila vlada večino. Med vladnimi pristaši je prosta ravnodušnost, vsi delavni moške pa pripadajo ali skrajni levici, ali pa skrajni desnici. Uradniki so brez vpliva. Najbolj je odtujila uradnike vladi ministrska okrožnica, s katero se je uradnikom prepovedalo biti člani opozicijskih strank. Zaradi tega so gubernatorji mnenja, da bi bilo najboljše, uradnikom odvzeti volilno pravico.

Odesa 15. novembra. V Kijevu so zasledili med vojaštvom revolucionarno bojno organizacijo. Deset vojakov so takoj zaprli.

Varšava 15. novembra. Vojno sodišče je obsodilo tri delavce zaradi agitiranja k štrajku na smrt. Vojaki so se prvotno branili, streljati na obsojence, a so končno morali ubogati. Obenem je obsodilo vojno sodišče pet oseb na smrt zaradi ropa.

Moskva 15. novembra. Vojno sodišče je obsodilo napadalca na mestnega poglavarja Reinbota na smrt. — Policija je razkrila tajno tovarno za bombe in celo zalogo orožja. Zaprla je 20 oseb.

Varšava 15. novembra. 30 roparjev je napadlo kolodvor v Suhe-dnevu. Pobrli so ves denar, uničili spise in aparate ter ubili enega orožnika.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. novembra.

— **Osebnosti.** Predsednik tržaškega deželnega sodišča, dvorni svetnik Urbancich je dobil povodim upokojitve plemstvo. Za predsednika tržaškega deželnega sodišča je imenovan predsednik goriskega okrožnega sodišča dvorni svetnik vitez Defacis, a za predsednika okrožnega sodišča v Gorici je imenovan nadsvetnik v Trstu Cazafora. Nadsvetniki so postali sodni svetniki Gabrijelčič v Gorici, Gandusio in Markolini v Trstu.

— **Poročilo o včerajšnjem zaupnem shodu narodno napredne stranke** se nam zdi tako važno, da smo ga namenoma prihranili za jutrišnje sobotno številko, ki se tiska v 6000 izvodih in se najbolj čita. Poročilo prebimo po natančnih stenografskih zapiskih.

— **Predrznost nemških sodnih uradnikov.** Na tukajšnjem deželnem sodišču sta izmed treh preiskovalnih sodnikov dva Nemca — Kaiserin Kočvar-Kodenheim. Ta dva moža menda mislita, da jima je dovoljeno, ker sta Nemca, vse in da smeta v uradnem poslovanju prezirati, kakor se jima ljubi, slovenski jezik. Ne samo, da se trudita na vse načine, da bi uradovala dolelo nemški, marveč sta celo tako predrzna, da vsiljujeta slovenskim občinam samo nemške dopise.

Zdaj se tudi nisem več hudoval nad malomarnostjo vojaške oblasti in nad strelo, ki sta zakrivila, da je smodnišnica na ljubljanskem polju zletela v zrak; eksplozija mi je dala vsaj utemeljen povod, da sem lahko brez očitkov prekinil svoje letovanje v Ljubljani. Bil sem pa tudi popolnoma pomirjen, ker sem v Toblach izvedel iz časnikov, da druga eksplozija ni nastala in torej ni nobene nevarnosti več za Ljubljano in mojo služabnico staro Mico, ki sta mi obe enako prirastli k srcu.

Vozeč se dalje sem opazil na levi strani ceste nekaj griček, ki je deloma porastel s travo, deloma pokrit s plosčevino, iz njega pa štrle nekaki cevm podobne naprave. Ker so korakale po njem in okrog njega vojaške straže, ki so takoj postale pozorne, ko sem si začel ogledovati to grmado, sem uvidel, da imam pred seboj trdnjavo, namenjeno za ne baš prijateljski sprejem našega zaveznika Laha, ko bi se mu kdaj zljubilo prodirati po tej poti s sovražnimi četami. Prav tako se je pa tudi Lah zavaroval proti svojemu prijatelju kakih 50 km nižje, onkraj Tieve di Cadore. Navadnemu davkoplačevalcu civilno-omejene pameti sicer ne bo

To si upata delati na Kranjskem, v izključno slovenski deželi, kjer živi samo peščica Nemcev, pri sodišču, o katerem so nemški listi že pisali, da je že uvedlo slovenščino kot notranji uradni jezik. Navesti hočemo konkretni slučaj, da se nam ne bode morda očitalo, da izrekamo zgolj sumnje, ne da bi imeli zanje dovoljnih dokazov. V neki kazenski zadevi se je je obrnilo ljubljansko sodišče za potrebne podatke o osumljencu na občino „Celjska okolica“. Ker sta bila dotični dopis in vprašalna pola pisana v samo nemškem jeziku, je županstvo celjske okolice oboje vrnilo naglašajoč, da je uradni jezik občine celjske okolice slovenski in da se sprejemajo samo dopisi, ki so pisani v slovenskem jeziku. Človek bi mislil, da bo preiskovalni sodnik K. vsaj sedaj poslal imenovani občini slovensko poizvedovalno polo s slovenskim dopisom. Kaj še! Tudi v drugi vključno kategorični izjavi občinskega urada, da ne sprejema drugih, kakor slovenskih dopisov, se je pristav K. predrznil z očitnim namenem, da bi provociral, poslati občinskemu uradu „Celjska okolica“ samo nemški dopis z nemško poizvedovalno polo. Županstvo je seveda tudi ta dopis zavrnilo, navajajoč iste vzroke, kakor pri prvem. A gospod nemško-nacionalni sodni pristav je raje izvedel, kakor se nam zatrjuje, zadevo brez potrebnih občinskih podatkov, kakor da bi ugodel zahtevi občine in ji poslal slovenski dopis in slovensko poizvedovalno polo! Vsaj županstvo ni dobilo kasneje nobenega tozadavnega dopisa več! To impertinentno postopanje je vredno, da se ga primerno ožigosa, to tumbolj, ker to ni osamljen slučaj. Poizvedeli smo namreč, da gori imenovana nemško-nacionalna preiskovalna sodnika sistematično pošiljata tudi na kranjske občine samo nemške poizvedovalne pole in da rabita v svojem oddelku sploh samonemške tiskovine. Tako daleč smo že prišli, da si upajo nemško-nacionalni uradniki v Ljubljani kršiti ravnopravnost in pravice slovenskega jezika, kakor bi bili na Koroškem, kjer je nemškemu uradnikom dovoljeno vse, ako se gre zato, da se teptajo prava slovenskega prebivalstva in slovenskega jezika! Ali ni nikogar, ki bi napravil konec takemu početju in pristigel peruti takšnim nemško-nacionalnim zagrizencem. Kranjska še ni Koroška, to si naj gospodje zapomnijo in skrbeli bodemo, da nemška drevesa pri nas ne bodo še zrastle do nebes! Odločno zahtevamo, da se imenovana gospoda pouči, da uradi na Slovenskem niso mesta, kjer se smejo uganjati nacionalni sporti. Ako pa imata

hotelu prav iti v glavo, zakaj je treba prijatelju proti prijatelju, zavezniku proti zavezniku takih smrtonosnih priprav, ki požro milijone in milijone denarja. Jaz pa, ki v gostilni pri „Raci“, vodim vojske in rušim trdnjave, vse to lahko umejem in to tembolj, ker imam tudi jaz prijatelje, ki kar preže na moje nagote in jim ne moreš pripraviti večjega veselja, kakor ako me osmešiš in oškoduješ. Zato moram njim nasproti biti vedno na braniku, prav kakor Avstrijec proti Lahu in narobe.

Za dokaz samo dva zgleda: Ko sem nekoč prosil za neko službo, ki pa še nikakor ni bila dvornosvetniška, ampak le daljna etapa do nje, in so se šanse zame nekaj časa res ugodno kazale, to bi bili morali videti obraze mojih prijateljev. Po strani so me gledali, zabavljali čezme in intrigirali, kolikor in kjer so mogli. Čimbolj pa je kurz zame padal, tem prijaznejše obraze so na videz delali meni nasproti. In ko sem slednjič res strahansko propadel — prišel nisem niti v terno —, so mi kar po vrsti izrekli sočutje in obžalovanje ti hinavci, dočim so se mi za hrbtom rogali in smejali. (Dalje prih.)

gospoda preiskovalna sodnika tako antipatijo do slovenskega jezika, da je ne moreta zatajiti, pa naj pobere ta šila in kopita kam na Gornje Štajersko, kjer ju ne bo nikdo silil, uradovati v sovraženih slovenščini. Sicer pa vprašamo: Ali je v interesu pravosodstva, da opravljata odgovorno službo preiskovalnih sodnikov pri nas moža, ki ne razumeta, oziroma nečeta razumeti jezika pretežne večine prebivalstva in kinimalo ne prikrivata, da sta strupena sovražnika vsega, kar je slovensko?

— **Nemštvo proti velika nevarnost** od Slovanov in Francozov. Te strahove vidijo zdaj nekateri nemški listi, ki v vsaki nesovražni besedi Nenemcev med seboj že čujejo, da se podira slavno nemštvo Avstrije in Nemčije. Francoski publicist Chera-dem je v svojem tedniku „L'Energie Francaise“ izrazil željo in upanje, da bi se vstrijški Slovani, zlasti Čehi in Slovenci ter Francozje približali drug drugemu v medsebojnem spoznavanju. Nemštvo vidi, kakor smo rekli, veliko nevarnost zase in že kriči, da se morajo Nemci postaviti pravočasno v bran proti nameravanemu napadu (?) od slovanske, oziroma slovensko-francoske strani! Iz tega nemškega strahu izhaja pač neposredno, da je nemštvo sicer na širokih stopalih, a na jako šibkih nogah, ako ga že straši medsebojno spoznavanje malega slovenskega naroda s francoskim. Da si bomo Slovani v Avstriji in tudi mi Slovenci prizadevali za bližnje spoznavanje s Francozi je gotova stvar, za katero ne bomo hodili k Nemcem po dovoljenje.

— **Nameravana demonstracija v gledališču** je izostala, zakaj dveh ali treh piskov in nekaj klicev: „Ven z Govekarjem!“ se pač ne more imenovati demonstracija, nego kvečjemu šala. Da se demonstracija ni zgodila je deloma pripisati našemu opozorjenju, deloma pa osebnemu posredovanju in prigovarjanju različnih vplivnih gospodov. Govekar se je, opozorjen po naši notici, za vse slučaje zavaroval z dijaki, ki so pri zadnjih dejanjih predstave tudi prav krepko vpili: „Živio Ranek!“, dasi Raneku nihče nič neče in je demonstracija bila namenjena proti Govekarju in tistim, ki vede ali nevede podpirajo njegove spletke. Že stara nevolja občinstva proti Govekarju se je premnila v ogorčenje zaradi afere z Ranekom. Kdo je Raneku povedal, da se je v odboru seji, ki je vendar tajna, neugodno kritikovalo njegovo poslovanje? Splošna sodba je, da je to storil Govekar. Čuje se celo, da je Govekar še tisti dan koj po seji bil ob 11. uri ponoči pri Raneku na stanovanju. Drugi dan se je zgodil znani napad. To stoji in je dognano, da razen Govekarja ni od tiste seje do napada noben drugi odbornik prišel z nobenim članom gledališča v dotiko in iz tega se logično sklepa, da je Govekar moralni provzročitelj napada. S tem je bil Govekar obsojen v očeh vseh dostojnih ljudi. Odbor dramatičnega društva je sklenil, da se Ranek vsled tega napada odpusti. Če se pomisli, iz kakih razmerom bagatelnih razlogov je bila odpuščena nadomestljiva Polakova, iz kakih malenkostnih razlogov je bila odpuščena Stolzova, iz kakih brezpomembnih razlogov je hotel Govekar pred kratkim izsiliti odpust za naše gledališče gotovo jako zaslužne Danilove, potem se mora reči, da odbor sploh ni mogel drugega storiti, kakor da je sklenil odpust Raneka. Odbor je bil dolžan preskrbeti napadenemu odborniku popolno satisfakcijo in je to tudi hotel storiti. Kam bi pa tudi prišli, če bi cestni napadi ostali nekanizirani? A kaj se je zgodilo? Sklep odborov se sploh ni izvršil. Ko bi bil odbor magari po enem tednu zopet angažiral Raneka, bi nihče ne bil ugovarjal, a samo ob sebi se razume, da je zopetno angažiranje Raneka samo mogoče, če v to privoli napadeni odbornik. Da je napadeni

odbornik velikodušen, to je pokazal pri sodnji, kjer je Raneku odpustil in še zanj prosil milosti, tako da je dobil le malenkostno denarno kazen. Gotovo bi tudi ne bil ugovarjal zopetnemu angažiranju Raneka, a vprašati se je moralo njega in vprašati odbor. To pa se ni zgodilo. Ranek vzel odborovemu sklepu faktično sploh ni bil odpuščjen; on je vodil režijo naprej in včeraj tudi nastopil, ne da bi ga bil odbor angažiral, ne da bi se bil odbor sploh vprašal in ne da bi se bil vprašal napadeni odbornik. Jasno je kakor beli dan, da se je to nalašč storilo in sicer iz hudobnega namena, eskamotirati in uničiti satisfakcijo, kijo je sklenil odbor dati napadenemu odborniku, osmešiti tega odbornika, in pokazati vsi javnosti, da je kruto in sramotno žaljenje tega moža nekaj tako brezpomembnega, da ni vredno najmanjšega zadoščanja od strani gledališča samega. Ko je Danilova nekaj razdražila Govekarja, jo je hotel takorekoč zadaviti — o tem in o marsičem drugem se bo že še govorilo — zdaj pa, ko je bil drug odbornik dejansko in javno napaden, naj ne dobi nobene satisfakcije. Govekar je moralno povzročil napad, zdaj pa je hotel napadenega odbornika še osmešiti in oškodovati na socialnem ugledu s tem, da ga je pripravil ob zadoščanje, ki mu ga je hotel dati odbor. To je vzrok splošnemu ogorčenju, to je bil nagib, da se je nameravala demonstracija, kajti to čudno postopanje je naravnost nečuvstvo. Veseli nas, da se je demonstracija opustila zaradi popisanega postopanja pa se bo že govorilo na pristojnem mestu.

— **Centralna komisija za umetne in zgodovinske spomenike** je imenovala okrajnega komisarja v Radovljici Mihaela Angela pl. Zoisa in akademičnega slikarja Ernsta Stöhrja v Boh. Bistrici za svoja dopisnika.

— **Učiteljske vesti na Štajerskem.** Nadučitelj v Špitalcu je postal ondodni učitelj Ivan Časl. — V zadnji pokoj je šla učiteljica v Ščavnici gospa Avgusta Spende.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Iz gledališča pisarne: Jutri, v soboto, se v prizorišča dramska noviteta v tej sezoni ter se igra prvič drama „Na svatbenem potovanju“ italijanskega modernega dramatika G. A. Traversija, čegar dela dosežajo v Italiji pri publiki in kritiki izredne uspehe. Drama se bavi z dvoreznostjo človeške morale, ki dopušča in odpušča možu vse, a oboja in ubija ženo zaradi ene same hipne zmote. To ženo igra gospa Taborska, nje moža pa g. Nučič; režijo ima g. nadrežiser Taborský. — Opera „Rigoletto“ se zaradi koncerta v „Tonhalle“ ne more ponavljati v soboto. — Prihodnja noviteta bode Daudetova „Lepa Arležanka“ in opereta „Punčika“.

— **Slovensko gledališče.** Giuseppe Verdi je gotovo največji italijanski operni komponist, kateremu se stari italijanski operni komponisti, kakor Donizetti, Rossini primerjati ne morejo, katerega pa tudi moderni laški komponisti, kakor Mascagni, Leoncavallo in Puccini izpodrinili ne morejo. Menda ni večje opere na celim svetu, kjer ne bi bile Verdivjeve opere na dnevnem redu. Izmed vseh njegovih mnogostevilnih oper pa je največkrat Rigoletto na dnevnem redu in gotovo mora biti delo tudi veliko, da so to opero v Parizu do Verdivjeve smrti v dobi 40 let 376krat peli. Na slovenskem odru smo Rigoletta že slišali v dobi Nollija; sedaj, ko imamo Nolliju vrednega naslednika, gosp. Oufednika, je prišla ta najpopularnejša Verdivjeva opera zopet na dnevni red. Opera sama je bila prav vestno nastudirana in je tudi prav krasno uspela, ker so bile vse večje vloge v rokah izurjenih in priznanih pevcev in pevki. Prvenstvo tega večera pripade gotovo gosp. Oufedniku kot Rigolettu. Kot dobrega pevca s krasnim, mehkim glasom ga poznamo že nekaj let, vendar se mi zdi, da se ni v nobeno večjo vlogo bolj uživil, ko v to dvornega norca, Rigoletta. Sploh je cela vloga Rigoletta pisana kakor nalašč za g. Oufednika, ki je v celoti prav lepo pogodil Rigoletta. Zlasti lepo se mu je posrečil obup nad prokletstvom grofa Monterone „ah stari mož me je preklel“. Tudi težka nastopna arija v drugem dejanju, ko se menja prisiljeno veselje s srdom

nad nesramneži, ki so mu hčerko odvedli, je bila lepa; najlepši pa je bil morda njegov duet z Gildo: „Gilda, zdaj sva sama“. Gospodu Oufedniku vredna sodruga ga. Skalova in gosp. Rezunov sta tudi veliko pripomogla, da se je opera s tako velikim navdušenjem sprejela, zlasti krasno sta predavala znameniti ljubavni duet v prvem dejanju. Gosp. Skalova se je v veliki težki ariji „Oj ti ime predrago“ po krasnem predavanju odlikovala; pel ni samo besede, pela je tudi z velikim čuvstvom. — Gosp. Rezunov je bil lep in dober vojvoda. Pri njem nas moti samo to, da vse poje v ruščini. Pri ponavljanju slavne „la donna e mobile“ bi nas gotovo bolj razveselil, da bi pel v slovenščini, kot v originalnem tekstu. Za vsakim nastopom je žel bilo pohvalo. — Tudi ostali solisti in sicer: gosp. Betetto, kot bandit, g. Ranek, kot grof Monterone, gđc. Reisovala, kot Maddalena in gđc. Kočvarjeva, kot Giovanna, so bili dobri in zaslužijo pohvalo; prav tako je bil tudi zbor na svojem mestu. — Gledišče je bilo razprodano. P. K.

— **„Sus Minervam docet“.** K tej notici, ki jo je vsled mojega poročila o zadnji predstavi „Elge“ proti meni naperil g. prof. Wester, morem izjaviti le to, da svoje filološko-estetske zahteve v vsem obsegu vzdržujem. Fr. Kobal.

— **Potovanje v Ameriko.** Dr. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški priredi dne 28. in 29. t. m. na korist „Kranjske podružnice avstr. pomožnega društva za bolne na pljučih“ v dvorani „Mestnega doma“ projekcijsko predavanje pod naslovom „kot mornarski zdravnik iz Trsta v Njujork“. Predavanje obeta biti zelo zanimivo, ker bode dr. vitez Bleiweis s skioptikonom razkazoval blizu 80 fotografskih slik, ki jih je napravil tekom svojega potovanja. Slike ne kažejo nam le vseh mest in pristanišč, v katerih se je ustavila ladja, kakor Patras, Napolj, Palermo, Gibraltar, temveč tudi zanimive prizore iz življenja na parniku, osobito počenjanje izseljencev, katerih pestra množica, ki je prihitala iz vseh delov sveta, se gnete po krovu. Vse, kar se je mej vožnjo dogodilo zanimivejšega, zabeležil je fotografski aparat. Sredi oceana srečamo velike jadrnice in parnike, ki hitimo mimo zapuščene goreče ladje, v višini Nove Fundlandije prikazuje se nam ledenik, pred vhomom v njujorsko luko čaka nas parnik s piloti, katerih eden se s čolnicem približa naši ladji, da prevzame njeno vodstvo in nas srečno privede v pristanišče. Najzanimivejše pa bodo brezdvomno slike Njujorka samega, ki nam to veličastno in najživahnjejše mesto sveta pred očetjo v vseh strani, nam kažejo vrvenje po ulicah in velikanski promet v luki. Nekatero sliko predstavljajo nam Ellis Island, vrata novega sveta, otok, preko katerega mora vsak izseljenec, ker se tu odloči njegova usoda. Kako velikanski je promet na tem sredi njujorske luke ležečem otoku, nam priča okolnost, da pride v spomladanskih mesecih vsak dan 3—5000 izseljencev na Ellis Island, kjer jih komisija za vseljevanje še tisti dan v „emigracijskem domu“ natančno preišče v zdravstvenem in socialnem oziru in potem odpravi, ali naprej v zaželjeni novi svet ali nazaj v domovino. Slednjič projiciral bode predavatelj krasne slike, ki jih je napravil pri slapovih Niagare. — Predavanje prične se vsakokrat ob 1/8. zvečer in se 28. t. m. vrši s slovenskim, 29. pa z nemškim besedilom.

— **Društvo zdravnikov na Kranjskem** ima v petek, dne 30. t. m. ob 1/8. uri zvečer v mali dvorani hotela „Union“ izvanredni občni zbor. Dnevni red: Volitev predsednika in dopolnilna volitev odbora.

— **Iz „Ruskega kružka“.** Ker se priredi v „Mestnem domu“ tedni vinarska razstava, odpade ruski pouk danes in v ponedeljek. Prihodnja ura bo v četrtek, Konverzacijska ura pa je, kakor navadno, v sredo.

— **V pokritje deficit „Glasbene Matice“** sta darovala gospa Marija in gospod Štefan Klun, posestnik v Hrenovih ulicah, vsak po 10 K skupaj 20 K. Zivela!

— **Vinska razstava v Ljubljani** združena z vinsko pokušnjo se odpre neoprekno jutri, v soboto, ob petih popoldne. Povabljeni gostje in vsi razstavljalci vina se naprošajo, da se zbero točno ob tej uri v veliki dvorani „Mestnega doma“. Po nagovoru gospoda deželnega glavarja bo ogled razstave in od šestih naprej bo splošen pristop. Zvečer igra godba od 1/8.—11. ure, enako tudi v nedeljo in ponedeljek. Vse tri dni bo preskrbljeno z mrzlimi jedili in jestvinami.

— **V mestni klavnici** vršila se je v četrtek uradna poskušnja pobiranja goveje živine na način, da se ne muči ali trpinči. Dosedaj se je govedo pobijalo s sekiro, mesar je tolkel po čelu da je živina padla. Ako

Petrograd 16 novembra. V Kronstadtu je razglašeno vojno stanje, v treh gubernijah pa obsedno stanje.

Petrograd 16 novembra. V Kijevu so zasledili oficirsko zaroto. Zaprti so štiri oficirje saperjev, enega oficirja pehote in dva praporščaka.

Zahvala.

Gospod c. kr. notar Ig. Gruntar blagovoli je na umrlega testatorja Petra Šober iz Lipovca toliko uplatiti, da je volil za pomočnike tukajšnje šolske knjižnice 120 K. Za ta znesek je gospod notar nakupil 93 mladini primernih knjig, ter jih dne 14. t. m. izročil v šolsko last, za kar mu izreka v imenu mladine, kateri se je berivo izdatno pomnilo, srčno zahvalo.

vodstvo šole.

V Ribnici, dne 15. novembra 1906.

Roncegno

na Južnem Tirolskem, na Valsuganški železnici, 1½ ure od Tridenta, 535 m nad morjem. Najmočnejši arzenoželatni vrelci, ki ga rabijo z najboljšim uspehom in trajno vse leto, tudi za zdravljenje doma, po vseh deželah ga priporočajo mnoge zdravniške avtoritete za krvne, ženske, živčne in kožne bolezni itd. Napredaj po vseh lekarnah.

Zdravilišče p. v vrste „Grand Hotel des Bains“ in „Parahotel“

z 250 sobami in saloni, vseni najmodernejšimi napravami. Prekrasna, zavetna leža, milo podnebje, veliki parki. Sezija od 15. aprila do 1. novembra. Prospekte in pojasnila daje kopališko ravnateljstvo. 1077-18

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 15. novembra 1906.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4½% majska renta . . .	99 10	99 30
4½% srebrna renta . . .	100 10	100 30
4% avstr. krona renta . .	98 95	99 15
4% zлата . . .	117 20	117 40
4% ogrska krona renta . .	94 75	94 95
4% zлата . . .	113 20	113 40
4% posojilo dež. Kranjske .	98 60	99 60
4½% posojilo mesta Spiljet .	100 50	101 50
4½% posojilo mesta Zadar .	99 30	100 30
4½% bos.-herc. železniško posojilo 1902 . . .	99 75	100 75
4% češka dež. banka k. o. .	98 80	99 30
4% „ž. o. . .	99 —	99 50
4½% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke . .	100 20	101 20
4½% pešt. kom. k. o. z 10% pr. . .	105 —	106 —
4½% zast. pisma Innerst. hranilnice . . .	100 —	101 —
4½% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice . . .	99 75	100 20
4½% z. pis. ogr. hip. ban. .	100 —	100 35
4½% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr. . .	100 —	100 20
4½% obl. češke ind. banke .	100 —	101 —
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč . . .	99 90	100 —
4% prior. dolenskih žel. .	99 50	100 —
3% prior. juž. žel. kup. 1/1½ .	813 75	815 75
4½% avstr. pos. za žel. p. o. .	100 —	101 —

Srečke.	217 50	223 50
Srečke od l. 1860½ . . .	273 50	275 50
„ od l. 1864 . . .	152 —	154 —
„ tizske . . .	282 —	292 —
„ zem. kred. I. emisije . .	290 50	300 50
„ „ II. . .	267 —	284 50
„ ogrske hip. banke . . .	103 50	110 —
„ srbske a frs. 100 — . .	163 40	164 40
„ turške . . .	22 80	24 80
Basiliška srečke . . .	454 —	464 —
Kreditne . . .	79 —	87 —
Inomoške . . .	88 —	94 —
Krakovske . . .	57 —	63 50
Ljubljanske . . .	47 65	49 65
Avstr. rdeč. križa . . .	28 50	30 50
Ogr. . .	55 —	60 —
Rudolfove . . .	71 —	78 —
Salcburške . . .	50 4	51 4
Dunajske kom. . .		

Delnice.	174 10	175 10
Južne železnice . . .	675 —	676 —
Državne železnice . . .	1755 —	1762 —
Avstr.-ogrške bančne deln. .	674 —	675 —
Avstr. kreditne banke . . .	810 —	812 —
Ogrske . . .	242 50	243 50
Zivnostenske . . .	706 —	710 20
Premogokop v Mostu (Brux) .	562 90	603 90
Alpinske montan . . .	2640 —	2660 —
Praške žel. ind. dr. . .	666 —	667 —
Rima-Murányi . . .	280 —	282 —
Trboveljske prem. družbe .	662 —	664 —
Avstr. orožne tovr. družbe .	147 —	148 50

Valute.	11 36	11 40
C. kr. cekin . . .	19 15	19 17
20 franki . . .	23 50	23 58
20 marke . . .	24 07	24 13
Sovereigns . . .	117 57	117 77
Marke . . .	95 60	95 80
Laški bankovci . . .	2 53	2 54
Rubli . . .	4 84	5 —
Dolarji . . .		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 16. novembra 1906.

Termin.

Pšenica za april . . . za	50 kg K	7 50
Rž „ april . . .	50 „	6 70
Koruza „ maj 1907 . . .	50 „	5 20
Oves „ april . . .	50 „	7 45

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Vlaka nad morjem 06°2. Srednji tlačni tlak 786,0 mm

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Veterevi	Nebo
15.	9. sv.	742.2	-0.5	brezvetrno	jasno
16.	7. sv.	739.9	-3.2	sl. svzhod.	oblačno
17.	2. pop.	738.4	8.0	sred. zahod.	pol. oblak.

Srednja včerajšnja temperatura: 1.4°, normalna: 3.7° — Padavina v mm 0.0.

Zahvala.

Za izražena iskrena sožalja povodom bridke izgube, kakor tudi za častno spremstvo, petje in vence izrekamo vsem udeležnikom, pevcem in darovalcem najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 16. nov. 1906.

4128 Nežika in Zora Jenkova.

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhinje pri igranju in stavih, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri neprilicah in dobrih dobitkih.

Lovski pes

(prepelicar, seterskega plemena), rjav, dolge dlake, sliči na ime „Trefl“ se je izgubil Kdor ga ujame, naj ga izroči proti plačilu v Ljubljani, Mestni trg št. 24, II. nadstr. 4129

Elegantna soba

z vsem komfortom, tudi s hrano, se odda s 1. decembrom. 4108-2

Izve se Elizabetna cesta št. 6.

Urarski pomočnik

se sprejme pri

H. Suttnerju v Ljubljani 3878-16

V Spodnji Šiški

se radi boleznim v rodbini takoj odda

4092-4

gostilna na račun

osebi, ki ima še kako postransko opravilo ali majhno družino. Tudi se odda

stanovanje

z 2 ali 3 sobami, kuhinjo in jedilno skrambo. Natančneje se izve v Ljubljani, Metelkovo ulice števil. 19.

Varst. znamka: Sidro.

Liminent. Capsici comp.

nadomestilo za

3606-8

Pain-Expeller s sidrom

priznana izborna, bolečine tolažeče in odvajalno mazilo ob prehlajenju itd.; po 80 h. K 1.40 in K 2.— se dobiva v vseh lekarnah. Pri nakupu tega splošno priljubljenega domačega zdravila naj se jemljejo le originalne etiketice v škatlicah z našo varstveno znamko „sidro“ potem je vsakdo prepričan da je dobil org. izdelek.

Dr. Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi. Eliščina c. 5 nova.

Razpošiljanje vsak dan.

Ne samo eden

ampak dva dolga zimska damska paletota

za 10 gld.

Res veličanska izbira damskih in dekliških koljejev, dalje moških sakojev s kožuho, izprehodnih in potovalnih kožuhov. Največja zaloga moške in damske konfekcije.

Čudovito nizke cene!

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ

4114-1

v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

V najem se da dobro dočea

prodajalna

z mešanim blagom na Javorniku (Gorenjsko). Vprašanja naj se pošiljajo pod „št. 90“ poste restante Javornik. 4107-2

Grand hotel „Union“.

Danes in naslednje dni ciganska kapela

dvor. primasa Bandy Rosza.

Začetek ob osmih zvečer.

Vstop prost. 4089 4

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost 4119

Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

Iščem z novim letom 1907

stanovanje za 2 dijaka

Ponudbe na R. Broveta v Brezicah. 4097-3

Hotel „IRIJA“.

Velika pojedina klobas

mesenih jetrnih in krvavih

doma izdelanih

jutri v soboto v hotelu „Ilirija“.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Fric Novak, hotelir.

4127

Oes. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.

7-17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topolice, Kočevje.

11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topolice, Kočevje.

4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8-44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

11-15 popoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja.

4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Selca, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.

8-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Topolice, Novega mesta, Kočevja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontalbe, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.

10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-49 jutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10-59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjem evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

L. Schwentner

knjigotržec

v Ljubljani, Prešernove ulice št. 3.

Naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve brane spise, potem letnike in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, katere so izšle v založbi „Narodne Tiskarne“.

Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do XI., broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.

Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.

Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.

Zbirka zakonov. II. Kaz. pravni red, vezan à 2 gld. 80 kr.

Zarnikovi zbrani spisi. I. zvezek, broširan à 50 kr.

Dr. Nevešek: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.

A. Aškerc: Islet v Carigradu, broš. à 20 kr.

Turgenjev: Otol in sinovi. Roman, broširan à 50 kr.

— Štiri novele, broš. à 20 kr.

Beneš-Třebizsky: Blodno juše. Roman, broširan à 70 kr.

Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek, Pregovori, prilike in reki. Prej. 50 kr., sedaj samo 30 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Lefebvre: Paris v Ameriki, broširan à 50 kr.

Stat nominis umbra: Osnikarstvo in naši časniki, broširano à 40 kr.

Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broširana à 15 kr.

Halévy: Dnevnik, broširan à 15 kr.

— Razne pripovedke, broširane à 40 kr.

— Dve povesti, broš. à 25 kr.

Theuriet: Učinka. Povest, broš. à 20 kr.

A. Trstenjak: Slovensko gledališče, broširan izvod à 1 gld.

Jurčić. Listki, broš. à 15 kr.

— Gregorčičev kritikom, broš. à 30 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.